

— Света Богородице ! извика едно момиче ; ето че го обѣсихъ отъ врата. О ! палачтъ са качи на плещытъ му !

— Боже мой ! Боже мой ! обади са единъ бѣлобрадатъ старецъ просякъ, ето единъ отъ иноцытъ на *предсмъртнытъ* мѣкы зачете *Върую !*

Ужась обне сичкытъ ; и сѣкый повтаряше заедно съ инока символа на вѣрата.

Палачтъ като тури примката около врата на осъденя стѣпи на свързанытъ му рѣцѣ, и заедно съ обѣсеняя отпущна са на въздуха. Въ тѣзи минута звѣнилицата на светого Милана загърми за *упокой-душы*. Палачтъ и убѣсеныйтъ са залюбихъ въ въздуха три четири минути, и единъ иннокъ слѣдоваше да чете повторително символа на вѣрата.

— Света Богородице ! извика множеството съ удивленіе, Господь покровителствова осъденяя !

Вжъето са скѣса и палачтъ заедно съ обѣсеняя паднахъ на земята. Въ сѣщата минута началникътъ на братството на мира и на милосердіето опрѣ тоежката си до послѣднія.

— Отърва са ! отърва са ! извика народътъ.

Братьята на мира и на милосердіето издигнахъ тогасъ осъденяя, койго дышаше още. А една жена като издигна ризката на шестгодишното си дѣте, зе да го бие безжалостно.

— Що е сторило туй дѣте ? попыта Естеванъ покъртенъ отъ сълзытъ на невинното дѣте.

— Нищо, отговори майката ; бийго за да помни този день, та да не стане влѣхва когато порасте. Вжъето не са кѣса вынѣгы, приложи тя, кѣто помысли малко.

— Че какво ще стане челоуѣкътъ който са отърва като чрезъ чудо ?

— Той принадлежи на братството, отговори апостольтъ ;